

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Urto/9/2024
Identifikačné číslo spisu:	7024200159
Dátum vydania rozhodnutia:	03.12.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:7024200159.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Štífta a JUDr. Mariána Mačuru v trestnej veci odsúdeného N. Š. v konaní podľa zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 3. decembra 2024 v Bratislave odvolanie odsúdeného podané prostredníctvom jeho obhajkyne JUDr. Ivety Pálffy Fabianovej proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 17. októbra 2024, sp. zn. 8Ntc/21/2024, a takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného N. Š. sa zamietá.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom zo 17. októbra 2024, sp. zn. 8Ntc/21/2024, podľa § 15 ods. 1, § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z. z.“) rozhodol tak, že rozsudok Okresného súdu Mosonmagyaróvár, Maďarsko z 12. mája 2022, sp. zn. B.61/2022/36., v spojení s rozsudkom Všeobecného súdu v Györi, Maďarsko z 20. februára 2023, sp. zn. 3.Bf.160/2022/35., ktorým bol N. Š. na tam popísanom skutkovom základe uznaný vinným z trojnásobného zločinu lúpeže spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 14 ods. 2, § 366 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. b), písm. c) maďarského Trestného zákonníka a za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov (730 dní), sa vo výroku o vine a treste odňatia slobody uznáva a vykoná na území Slovenskej republiky. Súd zároveň rozhodol podľa § 517 ods. 2 Tr. por. a § 48 ods. 4 Tr. zák. tak, že odsúdený bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu v zákonom ustanovenej lehote podal odsúdený N. Š. prostredníctvom obhajkyne JUDr. Ivety Pálffy Fabianovej odvolanie písomným podaním zo 4. mája 2024, v ktorom súhlasil s uznaním a výkonom predmetného rozsudku na území Slovenskej republiky, nesúhlasil však s uloženou sankciou. Mal za to, že uložením sankcie spojenej s odňatím slobody v

danom rozsahu došlo k zhoršeniu jeho postavenia v zmysle § 17 ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z. Uvedol, že od návratu na Slovensko žije riadnym spôsobom života, stará sa o rodinu, brigádnicke pracuje, absolvuje kurzy za účelom zamestnania sa, pričom trpí panickými atakmi. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu vo výroku o treste zrušil a uložil mu nižší trest odňatia slobody, prípadne podmienený trest odňatia slobody.

K podanému odvolaniu sa vyjadrila prokurátorka Krajskej prokuratúry Košice (ďalej len „prokurátorka“) podaním zo 14. novembra 2024 konštatujúc zákonnosť a dôvodnosť rozhodnutia krajského súdu. Odvolanie odsúdeného N. Š. navrhla podľa § 518 ods. 4 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Dňa 21. novembra 2024 bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložené odvolanie odsúdeného N. Š. i kompletný spisový materiál. Najvyšší súd ako súd odvolací (§ 518 ods. 4 Tr. por.) preskúmal na podklade včas podaného odvolania (§ 309 ods. 1 Tr. por.) odsúdeného zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že na krajský súd bola 8. júla 2024 doručená žiadosť Ministerstva spravodlivosti Maďarska č. XX-NBFO/2160/7/2024 z 21. júna 2024 spolu s osvedčením z 10. mája 2024 vydaným a zaslaným podľa čl. 5 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahrňujúce pozbavenie osobnej slobody na účely ich výkonu v Európskej únii, a to ohľadom rozsudku Okresného súdu Mosonmagyaróvár, Maďarsko z 12. mája 2022, sp. zn. B.61/2022/36., v spojení s rozsudkom Všeobecného súdu v Györi, Maďarsko z 20. februára 2023, sp. zn. 3.Bf.160/2022/35., týkajúceho sa odsúdeného N. Š. na skutkovom a právnom základe v ňom uvedenom, spolu s uvedenými rozhodnutiami a s vyjadrením odsúdeného.

Odvolací súd konštatuje, že krajský súd dospel k správne mu záveru o neexistencii dôvodov pre odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia v zmysle § 16 zákona č. 549/2011 Z. z., a preto v tomto smere odkazuje na jeho vecne a právne správnu argumentáciu obsiahnutú v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku. Napokon odsúdený v podanom odvolaní námietky voči uznaniu a výkonu rozhodnutia na území Slovenskej republiky ani nemal.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z. ak sa rozhodnutím uložila trestná sankcia spojená s odňatím slobody, ktorá nie je zlučiteľná s právnym poriadkom Slovenskej republiky, súd rozhodnutím podľa odseku 1 nahradí trestnú sankciu takou trestnou sankciou, ktorú by mohol uložiť, ak by v konaní o spáchanom trestnom čine rozhodoval; pritom dbá o to, aby takto uložená trestná sankcia nezhoršila postavenie odsúdeného a v čo najväčšej miere zodpovedala pôvodne uloženej trestnej sankcii. Trestnú sankciu spojenú s odňatím slobody nemožno nahradiť peňažným trestom.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 549/2011 Z. z. ak sa rozhodnutím o trestnej sankcii uložila trestná sankcia v trvaní, ktoré nie je zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky, súd rozhodnutím podľa odseku 1 trvanie trestnej sankcie primerane upraví. Takto upravená dĺžka trvania trestnej sankcie nesmie byť kratšia ako najdlhšie trvanie ustanovené pre rovnaké trestné činy podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Podľa § 517 ods. 2 Tr. por. ak dĺžka trvania a druh trestu odňatia slobody uloženého uznávaným cudzím rozhodnutím sú zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky, súd v rozhodnutí o uznaní súčasne rozhodne, že sa bude vo výkone trestu uloženého cudzím rozhodnutím pokračovať bez jeho premeny podľa odseku 1. Tento postup je vylúčený, ak súd uzná cudzie rozhodnutie len pre niektorý z viacerých trestných činov, ktorých sa cudzie rozhodnutie týka.

Z citovaných ustanovení plynie, že súd uznávajúci rozhodnutie vydané iným členským štátom Európskej únie, teda cudzie rozhodnutie, pristúpi k premene trestu len za situácie, že trest uložený cudzím rozhodnutím je z hľadiska druhu alebo jeho dĺžky nezlučiteľný s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

republiky. Ak súd usúdi, že dĺžka a druh trestu odňatia slobody sú zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky, teda zodpovedajú trestným sadzbám za konkrétny trestný čin a spôsob výkonu trestu tak, ako ich predvída slovenský právny poriadok, jednoducho cudziu sankciu „prevezme“ do výroku svojho uznávacieho rozsudku a rozhodne, že sa vo výkone tohto trestu bude pokračovať bez jeho premeny, na trest, ktorý by uložil podľa slovenského právneho poriadku, keby sám konal vo veci. Preto súd pri postupe podľa § 517 ods. 2 Tr. por. nevykonáva hĺbkovú analýzu cudzieho rozhodnutia a ani podmienok na uloženie primeraného druhu trestu a jeho výmery podľa ustanovení slovenského Trestného zákona.

V prejednávanej veci bola odsúdenému uložená trestná sankcia spojená s odňatím slobody [nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov, resp. 730 dní], ktorá je tak z hľadiska druhu, ako aj jej výmery zlučiteľná s právnym poriadkom Slovenskej republiky, keďže ak by vo veci rozhodoval súd podľa slovenského Trestného zákona, zákonom ustanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody je v § 194 ods. 2 Tr. zák. určená výmerou jeden rok až päť rokov. Preto dôvod plynúci z vyššie citovaných ustanovení, ktorý by odôvodňoval premenu trestu uloženého odsúdenému uznávaným rozhodnutím nebol zistený.

V súlade so zákonom postupoval krajský súd aj v prípade, keď odsúdeného zaradil podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia s tým, že zároveň uviedol, že odsúdený bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny podľa § 517 ods. 2 Tr. por.

Na podklade týchto skutočností odvolací súd podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného N. Š. ako nedôvodné zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.